

til den ærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, men da det jo ogsaa paa enkelte Punkter havde Adresse til de Yttringer, der vare fremkomne fra mig som Odsfører for Mindretallet, skal jeg dog i den Anledning tillade mig at fremføre nogle faa Ord, som jeg af Hensyn til den fremrykkede Tid skal begrænse til det mindst mulige. Det er jo klart, at, forsaavidt det ærede Medlem ankede over den noget personlige Maade, hvorpaa han mente at være angreben, er det jo Noget, som kun sigter til den ærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, og det skal jeg derfor fuldstændig lade ligge og overlade til den ærede Minister at innsøge. Men naar det ærede Medlem beklagede sig over, at det ogsaa af mig i Mindretallets Betænkning var blevet betegnet som en forvirrende Maade, den ærede Statsrevision havde opstillet sine Udtalelser paa angaaende de paagældende Punkter i Theaterregnskaberne for 1875—76 og 1876—77, tror jeg ikke, at det ærede Medlem vil kunne komme bort fra, at man har været lidet heldig med paa en klar Maade at fremstille det, som det var Opgaven at fremstille. Jeg antager vistnok, at man, naar man har det ærede Medlems mundtlige Veiledning til, hvorledes man skal forstaa Statsrevisionens Udtalelse paa dette Punkt, vil komme til at se, at der ikke i denne er flet nogen Sammenblanding af Aarene 1875—76 og 1876—77. Men at den Maade, hvorpaa Statsrevisionen har udtalt sig, har været egnet til at virke vildledende, det har den ærede Statsrevision det allerbedste Bevis paa i Flertallets Udtalelse her i Udvalgets Betænkning, hvor paa en til Fortviøvelse grændsende, uopløselig forviklet Maade de 2 Regnskabsaar 1875—76 og 1876—77 ere bleevne sammenblandede. For det ærede Flertal, som ikke har havt denne mundtlige Veiledning, som det ærede Medlem har givet her, gaar det fuldstændig i hinanden med disse Finantsaar 1875—76 og 1876—77, man fremdrager der Udgifter, der ere gjorte i 1875—76, som Momenter til Bedømmelsen af Regnskabsaaret 1876—77, men fremdrager slet ikke, hvorledes den samme Konto har stillet sig i 1876—77. Det kan det ærede Medlem, forekommer det mig, ikke komme bort fra, at det ikke er rigtigt heldigt, at Statsrevisionen til Begrundelse af Indstillingen om, at det ikke kan passere, at Theatret ikke havde betalt Renter og Afdrag til Sørø Akademi den 31te Mars 1877, ikke har fremdraget, hvorledes man har baaret sig ad i 1876—77, som er det Aar, i hvilket den ærede Statsrevision og det ærede Medlem mener, at Theatret skulde have betalt disse Renter, men derimod fremdraget, hvorledes Theatret har baaret sig ad i det foregaaende Aar 1875—76, hvilke Udgifter da have været afholdte, hvilket jo har været til Behandling i Rigsdagen i det foregaaende Aar. Havde man en Anke at fremsætte med Hensyn til disse Udgifter for

Regnskabsaaret 1875—76, da havde det dengang været Veiligheden, Liden og Stedet til at fremkomme med den; men det er Noget, der kun kan virke forvirrende, at man for at begrunde en Anke over, at Theatret ikke har betalt Noget i 1876—77, nu fremdrager, hvorledes Theatret har baaret sig ad i 1875—76, som er Noget, der skulde være afgjort. Og det er klart, at det ogsaa har virket forvirrende paa Udvalgets Flertal, som synes at tro, at det er i Aaret 1876—77, Theatret har begaaet disse Grueligheder med at bruge 13,000 Kr. mere end Budgetteret til Garderobesager og nogle og 50,000 Kr. mere end Budgetteret til Dekorationer, medens Forholdet jo netop er det, at Theatret i Aaret 1876—77 har brugt Mindre, end der var Budgetteret paa disse to Poster. Det kan gjerne være, at det ærede Medlem har Ret i, at, naar man meget opmærksomt læser Statsrevisionens Betænkning igjennem, er der ikke nogen Forvirring tilstede; det kan gjerne være, at det er begrundet, naar han beklager sig over den Maade, hvorpaa den ærede Minister i Landstinget udtalte sig med Hensyn til den Maade, hvorpaa Statsrevisionen havde behandlet Sagen; men jeg tror ikke, at han vil kunne negte, at Fremstillingen lider af nogen Mangel paa Klarhed. Og hvad særlig det Punkt angaar, at det udtales, at Theatret havde brugt 13,000 Kr. til Garderobesager og nogle og 50,000 Kr. til Dekorationer, uagtet Saabant var udtrykkelig negtet af Rigsdagen, da maa det ærede Medlem selv erkjende, at dette er urigtigt. Han ansøgte til sin Undskyldning, at det var Udtalelser fra Ministeren og de paagældende Embedsmænd under Ministeriet, der havde bragt Statsrevisionen ind paa den forkerte Opfattelse, og det kan godt være, at der har været saadanne Uklarheder tilstede, som have fremkaldt den. Men det er fuldstændig indrømmet, forekommer det mig, ogsaa af det ærede Medlem, at Sætningen, som den staar, er aldeles ikke rigtig, at det er fuldstændig urigtigt at paastaa, at de Beløb, der saaledes vare brugte mere i 1875—76, skulde udtrykkelig være negtede af Rigsdagen, da der, som sagt, Intet var passeret i Rigsdagen derom i 1875—76, men det første var for det næste Finantsaar 1876—77, at man opførte en Sum som extraordinær Bevilling til de samme Diemed, hvilken extraordinære Bevilling udover det almindelige Tilskud Rigsdagen imidlertid fandt sig foranlediget til at negte. At her er en Urigtighed og Forvirring tilstede i Statsrevisionens Betænkning, kan det ærede Medlem ikke bestride, og jeg vil til Gjengjæld indrømme ham, at han maaste i de mindre klare Udtalelser fra Ministeriets Side kan have nogen Undskyldning for at være kommen til denne Forvirring. Imidlertid har det, naar jeg har antet over dette, ikke saa meget været rettet mod Statsrevisionen som mod Udvalgets Flertal, som, uagtet der er fremkommet